

تفسیر موضوعی

چیستی، بنیان‌ها و پیش‌فرض‌ها

سیدهادیت جلیلی

بوستان
۱۴۰۳

جليلي، هدایت، ۱۳۴۲ -

كتاب، ۱۳۸۷

تفسير موضوعي: چیستی، بیان‌ها و پیش‌فرض‌ها / سید‌هدایت جليلي. - قم: مؤسسه بوستان

ISBN 978-964-548-584-7

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

کتاب‌نامه: ص. [۲۱۱]-۲۲۴- همچنین به صورت زیرنویس.

چاپ چهارم: ۱۴۰۳

۱. تفسیر- فن. ۲. تفسیر موضوعی- تحقیق. الف. مؤسسه بوستان کتاب. ب. عنوان.

۲۹۷/۱۷۱

BP ۹۱/۵/۸ ت ۷

۱۴۰۳

موضوع: علوم قرآن: ۱۰۹ (قرآن: ۲۱۲)

گروه مخاطب: تخصصی

شماره انتشار کتاب (چاپ اول): ۱۵۹۲

مسلسل انتشار (چاپ اول و بازچاپ): ۸۸۲۱

بوستان

بوستان

تفسیر موضوعی

چیستی، بنیان‌ها و پیش‌فرض‌ها

نویسنده: سیده‌دایت جلیلی

ناشر: مؤسسه بوستان کتاب

لیتوگرافی: حرف و صحافی: چاپخانه مؤسسه بوستان کتاب

نوبت پنجم: ۱۴۰۳ / شماره: ۰۰

بها: وبسایر مؤسسه بوستان کتاب

تمامی حقوق نشر مکتوب و الکترونیک اثر متعلق به مؤسسه بوستان کتاب است

printed in the Islamic Republic of Iran

۲۲۰۱

♦ دفتر مرکزی: قم، خیابان معلم، معلم ۱۴، پلاک ۱۷، کدپستی: ۳۷۱۵۶۵۹۰۹، تلفن: ۰۲۵۳۱۱۵۲۶۳۲

تلفن‌های پخش: ۰۲۵۳۱۱۵۲۷۴۰ و ۰۲۵۳۱۱۵۲۷۴۱

♦ فروشگاه مرکزی: قم، چهارراه شهردار، تلفن: ۰۲۵۳۱۱۵۱۱۸۷ و ۰۲۵۳۱۱۵۱۱۸۵

♦ فروشگاه اصفهان: خیابان حافظ، چهارراه کرمانی، جنب دفتر تبلیغات اسلامی شعبه اصفهان، تلفن: ۰۳۱۳۲۲۲۰۷۰

♦ فروشگاه مشهد: چهارراه خسروی، مجتمع باس، جنب دفتر تبلیغات اسلامی شعبه خراسان رضوی، تلفن: ۰۵۱۳۲۲۳۳۶۷۲

♦ فروشگاه ریگان کمان (کودک و نوجوان): قم، چهارراه شهدا، تلفن: ۰۲۵۳۱۱۵۲۷۷۳

E-mail: info@bustaneketab.ir

با پیگاه اینترنتی فروش کتاب: www.bustaneketab.ir

با اقدار از همکاران که در تولید این اثر نقش داشته‌اند:

• اعضا شورای بررسی آثار • دیر شورای کتاب و سرویراستار: ابوالفضل طریق‌دار • ویراستار: محمد اسماعیل انصاری

• حروف‌نگار: لیلا حاج‌اسماعیلی

• اصلاحات حرودنگاری و صفحه‌آرایی: احمد‌آخون و حسین محمدی

• نمونه‌خوانی: مهدی سهرابی، سید‌کاظم رضوی و محمدحسن مظفری • کنتربل نمونه‌خوانی: محمدمجید مصطفوی

• طراح جلد: مسعود نجاتی • اداره آماده‌سازی: حمیدرضا تیموری

• اداره چاپخانه: محمد فرامرزی و سایر همکاران لیتوگرافی، چاپ و صحافی • مدیر تولید: عبدالهادی اشرفی.

رئیس مؤسسه

محمد باقر انصاری

فهرست موضوعات

۱۱	اثری جدّی و روش‌مند
۱۷	اکنون و این کتاب
۲۳	پیش‌درآمد
بخشنامه‌ها: درآمد	
۳۰	۱. خاستگاه تاریخی - معرفتی تفسیر موضوعی
۳۰	الف) پاسخی به درمان‌گی
۳۱	ب) جست‌وجوی بدیل
۳۳	ج) جهان جدید و انسان متجدد
۳۶	۲. آیا تفسیر موضوعی، تباری دارد؟
۴۴	۳. جایگاه تفسیر موضوعی در طبقه‌بندی تفاسیر
۵۱	۴. تفسیر موضوعی؛ روش یا روش‌ها؟
۵۴	۵. نسبت تفسیر موضوعی با تفسیر ترتیبی
۵۸	۶. چه نیازی به تفسیر موضوعی؟
۶۴	۷. دلایل و دغدغه‌های مخالفان تفسیر موضوعی

۸۲	۸. دامنه‌شناسی موضوعات در تفسیر موضوعی
۸۷	۹. مرز‌شناسی تفسیر موضوعی

بخش دوم: مراحل اساسی پژوهش

۹۶	۱. توصیف
۹۷	نمونه اول: خاتمیت
۱۰۱	نمونه دوم: من هدی القرآن
۱۰۶	نمونه سوم: المدرسة القرآنية
۱۰۹	نمونه چهارم: تفسیر موضوعی قرآن
۱۱۱	معیار سنجش پژوهش قابل
۱۱۴	چشم و گوش و دست و پا
۱۱۶	نمونه پنجم: فطرت
۱۱۸	نمونه ششم: جامعه و تاریخ
۱۲۱	نمونه هفتم: جامعه و تاریخ
۱۲۲	اصالت فرد یا جامعه
۱۲۶	نمونه هشتم: المیزان فی تفسیر القرآن
۱۲۷	گفتاری در معنای شهاب
۱۳۰	معنای قلب در قرآن
۱۳۱	چرا دین اسلام خاتم است؟
۱۳۳	نمونه نهم: منشور جاوید قرآن
۱۳۴	قلب و فزاد در قرآن

۱۳۶	نمونه دهم: باد و باران
۱۴۲	۲. تبیین
۱۴۳	گام نخست: تعریف تفسیر موضوعی و بیان مقومات آن
۱۴۴	۱. کوششی است پسری در فهم
۱۵۳	۲. روش مندی
۱۵۴	۳. پاسخی از قرآن
۱۵۴	۴. گردآوری - مبتنی بر تئوری - آیات
۱۵۹	۵. اوصاف موضوعات تفسیری
۱۶۰	الف) پنهان بودن موضوعات
۱۶۲	ب) موضوعات علایق «نظری» و «عملی» اند
۱۶۳	ج) موضوعات، برخاسته از علایق نظری و احوال حیات جمعی اند
۱۶۴	۶. انتظار از قرآن
۱۶۷	۷. حق دانستن سخن قرآن
۱۷۰	گام دوم: ارکان تفسیر موضوعی
۱۷۵	گام سوم: پیش فرض های تفسیر موضوعی
۱۷۵	۱. توانمندی زبان قرآن در القای استنباط های علمی
۱۷۷	۲. حق بودن گزاره های قرآن
۱۷۸	۲/۱. سازگاری درونی
۱۸۰	۲/۲. سازگاری بیرونی
۱۸۵	۳. جامعیت و کارآمدی قرآن
۱۸۷	۴. امکان هم سخنی بین دو رکن درونی و بیرونی

۱۸۷	۴/۱. یکسانی گزاره‌های علمی و دینی از حیث نوع ربطشان با واقعیت
۱۸۹	۴/۲. وجه اشتراک در زبان علم و دین
۱۹۰	۴/۳. وجه اشتراک در متعلق و قلمرو سخن
۱۹۳	۵. ذو وجوده بودن آیات
۱۹۶	۳. توصیه
۱۹۸	۱. اباستن ذهن از دانش‌های عصر
۲۰۱	۲. تصحیح و تنقیح مبانی و پیش‌فرض‌ها
۲۰۲	۳. درکی عمیق از پرسش‌های زمانه
۲۰۴	۴. درکی عمیق از صوره‌های زمانه
۲۰۷	۵. درکی تاریخی از پدیده تفسیر
۲۱۱	كتاب نامه
۲۱۵	نمایه
۲۱۷	آیات
۲۱۹	روايات
۲۲۰	اعلام

اثری جدّی و روش مند^۱

محمدعلی مهدوی راد

عنوان «تفسیر موضوعی» بی‌گمان مستحدث است و توجه جدی بدان بیشتر و پیشتر از هر چیزی و امدادار تحولات فکری و فرهنگی بنیادین در قرن چهاردهم است. قرن چهاردهم بی‌رون هیچ تردیدی، باید دوره تجدید و تحول در تفسیر قرآن دانست. در این قرن آغاز آموزش قرآن پدید آمده که به لحاظ روش، مواد، تحلیل و گرایش‌های گوناگون، یکسره آنچه در قرن‌های پیشین بوده، متفاوت است.

مؤلف در اثر حاضر کوشیده است این روش را در تفسیر حقایق الهی و معارف قرآنی ارزیابی کند و چند و چونی آن را در مسیری که داشته، بشناساند. توضیح کوتاه مؤلف درباره این پژوهش چنین است:

در این تحقیق، تفسیر موضوعی را آن چنان که «هست»، نه آن چنان که «باید» و به دیگر عبارت در مقام «تحقیق» نه «تعريف» بازشناخته‌ایم و جنبه‌های روشی، ارکان معرفتی و مبانی تئوریک و نظری آن را کاویده‌ایم.

کتاب حاضر از یک مدخل و سه بخش اساسی تدوین یافته است، در مدخل، در ضمن نه بحث، مقدمات لازم برای بحث و فحص اساسی از تفسیر موضوعی

۱. نقد و نظر نویسنده بر چاپ نخست، به نقل از: آینه پژوهش، شماره ۲۵

بررسی شده است. در فصل اول از خاستگاه اجتماعی - فرهنگی تفسیر موضوعی سخن رفته و زمینه‌هایی که موجب این‌گونه نگرش به قرآن کریم گردیده، شمرده شده است.

در فصل دوم از پیشینه تاریخی تفسیر موضوعی بحث شده و به درستی به مستحدث بودن آن اشاره گردیده و به برخی از خلط‌ها در ارایه موضوع تنبه داده شده است. فصل سوم عهده‌دار تبیین جایگاه تفسیر موضوعی است در طبقه‌بندی تفاسیر؛ که در ضمن آن به دیدگاه‌های گونه‌گون درباره آن پرداخته شده است. در این فصل با اشاره به پیشینه کهن تفسیر ترتیبی، کارآمدی تفسیر موضوعی از نگاه تفسیر پژوهان بزرگی چون علامه شیخ محمود شلتوت و علامه شهید سید محمد امیر صدر توضیح داده شده است. در فصل چهارم نگاه برخی از نویسنده‌گان به تفسیر موضوعی مطرح شده و نظر کسانی که معتقد به روش‌های متعددی هستند، به درستی اقدام نشان داده شده است که آن‌چه در آن‌گونه نوشه‌ها آمده است، «روش‌های تنظیم و ارتباط موضوعات مختلف تفسیری است» و نه روش‌های تفسیر موضوعی. در فصل پنجم از ارتباط تفسیر ترتیبی و موضوعی سخن رفته و نیازمندی تفسیر موضوعی به تفسیر ترتیبی شناسانده شده و رابطه طولی این دو به خوبی نموده شده است. در فصل ششم به ضرورت تفسیر موضوعی توجه شده است. در این بحث نشان داده شده که حضور عینی قرآن در آورده‌گاه اندیشه‌ها و پاسخ‌یابی از معارف آفتابگون آن از ده‌ها پرسش برخاسته از تجربه بشر در حیات اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، بیش از هر چیزی و امدادار حضور جدی تفسیر موضوعی در پژوهش‌های قرآنی است.

در فصل هفتم، دلایل معارضان تفسیر موضوعی به دایره نقد ریخته شده و در ادامه بحث معنای دقیقی از روایت «ما ضرب رجل القرآن بعضه بعضه بعض الا

کفر» به دست داده شده است. دامنه «موضوع» در تفسیر موضوعی تا کجاست و چگونه تفسیرهایی را تفسیر موضوعی می‌نامیم، پرسشی است که در فصل نهم به آن پرداخته و روشن شده است که چگونه در آثار برخی از قرآن پژوهان بین تفسیر موضوعی و مباحث علوم قرآنی از یکسو، و بین آن و تفسیر قرآن به قرآن، خلط ناصواب ایجاد شده است.

پس از این مقدمات مؤلف به عرصه بدنه اصلی کتاب می‌پردازد و آن را در ذیل سه عنوان «توصیف»، «تبیین» و «توصیه» بررسی می‌کند. در مرحله نخست ده نمونه از تفاسیر موضوعی را گزارش کرده و کوشیده‌اند چگونگی طرح موضوع، بررسی آیات و بهره‌وری از آنها و نتیجه‌گیری نهایی از منظر مفسران را بهمایانند.

جب تاریخ و جاوید محدث اسلام از شهید مطهری، طبیعت دعوت اسلامی از شیخ شلتوت، صور بیان قرآن از سلیمانی تا حمی از شهید صدر، اصالت فرد یا جامعه از محمد تقی مصباح، معنای قلب در فوایر علمه طباطبائی و... برخی از این موضوعات است.

سپس با عنوان «تبیین» مؤلف می‌کوشد با توجه به مصاديق بررسی شده در مرحله نخست و بازیابی اوصاف مشترک نهفته در آنها به این سؤال‌ها پاسخ دهد که تفسیر موضوعی چیست؟ ارکان آن کدام است؟ و بالآخره خاستگاه و مبانی تئوریک این پدیده چیست؟ از این‌رو، این بحث در سه بخش: ۱. تعریف تفسیر موضوعی و ذکر مقومات تعریف. ۲. ارکان تفسیر موضوعی. ۳. مبانی تئوریک تفسیر موضوعی سامان یافته است.

مؤلف تفسیر موضوعی را چنین تعریف می‌کند:

«کوششی است بشری در فهم روشمند نظر قرآنی در سایه گردآوری معتبری بر تئوری- آیات پیرامون مسائل و موضوعات زنده عملی و نظری- برخاسته از

معارف بشری و احوال حیات جمعی - که انتظار می‌رود قرآن سخن حقی در آن خصوصی دارد.»

این تعریف با تمام دقیقی که در آن به کار رفته، تمام نیست، دست کم تعریفی برخاسته از نمونه‌ها و مصادیق موجود نمی‌تواند تلقی شود، سپس مؤلف بخش‌های مختلف تعریف یا به تعبیر خودش «نکته‌های نهان در تعریف» و مقومات آن را شرح کرده است. سپس از ارکان تفسیر موضوعی (ارکان بیرونی و درونی آن) سخن رفته است و بالآخره از مبانی تئوریک تفسیر موضوعی بحث شده و در ضمن آن ۱. زبان دین می‌تواند استنباط‌های علمی را القا کند؛ ۲. گزاره‌های دینی حقند؛ ۳. سازگاری درونی و بیرونی آیات و معارف آن و... به عنوان مبانی تئوریک تغییر موضوعی مطرح شده‌اند. در مرحله سوم و پس از توصیف تفسیر موضوعی، همان‌طوری که حکونگی آن، از «توصیه» سخن رفته است. مؤلف ابتدا تأکید می‌کند که از تفسیر موضوعی حتی - از سوی کسانی که در این راه گام برداشته‌اند - تصویر درست همه جابه‌یابی نشده است. او توصیه می‌کند که مفسر در این راه باید ذهن را معارف گونه‌گون بیاکند تا مواجهه او با قرآن مواجهه عالمانه باشد. وی در ادامه بحث روشن می‌کند که برای مفسر فرض است که ۱. معارف دینی؛ ۲. معارف عصر را، برای دریافت حقایق قرآنی و به دست دادن پژوهی درست در تفسیر موضوعی به دقت دریابد و ذهن را از این دو بیاکند. وی پیشتر کلام شهید صدر - رضوان الله عليه - را آورده بود که: «بر ذمه مفسر موضوعی است که ابتدا خود را در میدان منازعات فکری، تجارت علمی بشری بیفکند و آن‌گاه با کوله‌باری از تجارت بشری و سؤال‌هایی به اندیشه‌های بشری در انداخته است روی قرآن بایستد و با ذهنی پر از مسائل و مالامال از پرسش‌های عصر در مقابل معارف قرآنی زانو زند و آنها را بر آستان کلام الهی عرضه کند، یکایک بپرسد و پاسخ را از قرآن باز جوید.

«نویسنده درکی پاسخگو به پرسش‌های نظری و عملی عصر داشتن» و «مطالعه تاریخی تفسیر» را نیز برای رسیدن به تفسیر موضوعی استوار و کارآمد توصیه می‌کنند.

با این‌که این نگاه گذرا اندکی به تفصیل گرایید، اما هنوز هم نکته‌های گفتنی و تأکید کردنی در این نوشتار بوده است که آنها را وامی گذاریم.

در ارزیابی کلی کتاب، نخستین امتیاز آن را جدی بودن آن باید بر شمرد. برای خواننده با نگاهی گذرا روش می‌شود که نویسنده موضوع را جدی گرفته و ابعاد آن را به درستی کاویده و در پی آن بوده است که بر این موضوع در حد توان پرتویی بیفکند و گفته‌ها را بی‌ثمر باز نگوید. دو دیگر آن‌که کتاب روشنمند است و از دیمی کاری به دور مانع ماری به هر جهت نویسی پیراسته. این بند کتاب را به دقت خوانند و از آن پیروزی فرمایند. اکنون پس از این ارزیابی کلی باید برخی نکات ریز را نیز بیاورم. در ضمن دهنده‌ای که برای ارزیابی آورده شده است، نمونه دهم در میان آثار آن نویسنده در اواهه این مجموعه برجستگی ویژه‌یی ندارد و قطعاً در مقایسه با آثاری چون «بازگشت به قرآن»، «وحید و تکامل» و... از همان نویسنده بسی ضعیف است. از این روی مؤلف نتوانسته است به درستی از این نقل‌ها شیوه‌وی را استخراج و عرضه کند.

در پایان این بخش از کتاب‌هایی یاد شده است که در تفسیر موضوعی سامان یافته‌اند. از این مجموعه، «علی مائده القرآن» چنین نیست و عنوانی دیگر نیز بر پایه تعریف مؤلف از تفسیر موضوعی چنین نیست؟

به ویژه دومین کتاب از آثار مهمی در این زمینه غفلت شده است؛ از جمله از کتاب خواندنی و مهم «التفسیر الاسلامی للتاریخ» عمام الدین خلیل که بحث‌هایش همگونی فراوانی با بحث‌های شهید صدر دارد. مؤلف با تأکیدی که بر تعریف خود از «تفسیر موضوعی» دارد، جمع‌آوری

آیات هم مضمون و گردآوری آیات بر اساس کلمات هم خانواده و متراծ را تلقی عوامانه از تفسیر موضوعی دانسته است؛ که قطعاً بی‌انصافی است. این‌گونه تفسیرها به‌واقع تفسیر موضوعی است، اما مرحله ابتدایی آن؛ و با این‌همه کارآمد است و سودمند، اما این‌که وی پنداشته است که این‌گونه گردآوری صرف، تفسیر موضوعی تلقی شده و مالاً به نقد آن پرداخته است، درست نیست. از این رو مؤلف یکی از این نمونه‌ها، عنوان کتابش را «المدخل الى التفسير الموضوعي» گذاشته است!! در صفحه ۱۴۲ در نقل کلام آقای سبحانی دقت لازم به کار نرفته است. باور به این‌که قرآن «به لسان قوم و همراهی با فرهنگ و فهم جامعه عصر نزول وحی» نازل شده است با این باور «که دین در تبیین پدیده‌ها از محراب وحی، بیان مطابق با واقع را پیشه می‌کند» منافات ندارد! در صفحه ۱۴۳ آن‌چه بدین معنی شیر نسبت داده شده است، درست نیست. این مطلب از آن مرحوم آیة‌الله شیخ جواد بلاغی است در مقدمه تفسیر گرانقدر و ناتمام «آلاء الرحمن». این مقدمه را ناشر تفسیر مردم اسلام در آغاز آن نهاده و تصریح کرده است که از مرحوم بلاعی است.

دو دیگر این‌که این عبارت مؤلف «... و نیز تحلیل اقوال دانشمندان تجربی عصر خویش به این نتیجه رسیده‌اند (ص ۱۴۳)»، درست نیست، مرحوم بلاعی اقوال دانشمندان تجربی عصر خویش را نقل و رد کرده‌اند.

درباره تعریف مؤلف از تفسیر موضوعی و توضیح بندهای مختلف آن و نیز تصویر درست از تفسیر موضوعی سخن بسیار است که می‌گذریم و برای مؤلف آرزوی توفیق می‌کنیم.

اکنون و این کتاب

۱. از انتشار نخستِ کتاب حاضر، بیش از یک دهه می‌گذرد و از نگارش آن، اندکی بیشتر. در این سال‌ها، کتاب‌ها و مقاله‌های بسیاری در حوزه روش‌های تفسیر قرآن نگاشته شده است.

پس، چه نیازی ام بر انتشار دیگر باز این اثر؟ این، پرسشی است که نویسنده، پیش از هر خواننده بیان کند. برسیده است. ملاحظاتی چند، باعث شده است که نویسنده با انتشار دیگر باز این اثر مدل و همراه باشد:

۱ - ۱. موضوع کتاب، هنوز در شمار بایسته‌ای قرآن پژوهی است. روش‌شناسی تفاسیر، از حوزه‌های نوبایی است که هم‌چنان، نیازمند پژوهش‌های ژرف و گسترده است. پژوهش در روش تفسیر موضوعی نیز، از آن رو که خود، پدیده‌یی نو در تاریخ تفسیر است، از نیازهای مبرم امروز است. هر چند، گفتنی است که تفسیر موضوعی پس از چند دهه رونق و شور، اکنون، روزگاری آرام را سپری می‌کند. دیگر، نه از دفاعیه‌های پرشور خبری است و نه از ردیه‌ها و اعتراض‌های تند، اثری. چنین احساس می‌شود که تفسیر موضوعی دچار سکون و رکود شده است و آفتای اقبال آن، روی در افول و غروب نهاده است و چنین گمان می‌رود که تفسیر موضوعی، دولت مستعجل باشد. ممکن است کسی بگوید: حال که چنین است، پژوهش و نگارش در آن نیز، وجه

ضرورت و اولویت خود را از دست می‌دهد. اما، نه چنین است. تفسیر موضوعی هم‌چنان نیاز مبرم و مستمر قرآن‌پژوهی است و آن‌که اندک آشنایی با جهان فکری و فرهنگی امروز دارد، این نیاز را انکار نتواند کرد. نیازهایی که خاستگاه تفسیر موضوعی بوده است، نه تنها از بین نرفته است، بلکه رو به فزونی دارد. وانگهی، بدیل و جای‌گزینی کارآمدتر از این روش، برای پاسخ به این نیازها عرضه و آزموده نشده است. از این‌رو، وضعیت امروز تفسیر موضوعی نیازمند آسیب‌شناسی است تا جای‌گزینی و بدیل‌بابی.

نگارنده بر این باور است که ده - یازده مجرابرای رخته آسیب‌ها و آفت‌ها در تفسیر موضوعی قابل شناسایی است. آن‌چه امروزه تفسیر موضوعی را چنین رنجور و راکد ساخته. حال شدن این رخنه‌هاست، نگارنده امید می‌برد، به‌زودی در نوشتاری مستقل به آسیب‌ها و آفت‌ها تفسیر موضوعی پردازد.

۱- چارچوب و ساختار کتاب و نویزه‌نیات آن - هنوز قابل دفاع است. این سخن بدان معناست که تصویر و قرائتی که کتاب خواهد از تفسیر موضوعی، بنیان‌ها و پیش‌فرض‌های آن به دست می‌دهد و تمایزها و تفاوت‌هایی که با سایر روش‌های تفسیری می‌افکند، و نیز از حیث روش‌پژوهش و داده‌های آن - در قیاس با سایر قرائت‌ها - هم‌چنان معتبر، متبع و به حقیقت چیستی و چونی تفاسیر موضوعی نزدیک‌تر است.

۲- اگر در حوزه روش‌شناسی تفسیر موضوعی، پژوهش‌های دیگری سامان و نشر یافته بودند که در طرح درست پرسش‌ها، روش‌پژوهش، انتخاب زاویه نگاه، بهره‌مندی از زیر ساخت‌های معرفت‌شناسی و هرمنیوتنیکی و ارائه پاسخ‌های بهتر، جامع‌تر و کارآمدتر کامیاب بودند، از باب «چون که صد آمد، نود هم پیش ماست»، باز هم انتشار دیگر بار این اثر و آثاری از این دست، وجهی نداشت. اما و افسوس، که چنین نیست. جای چنین

پژوهش‌هایی هنوز خالی است.

بنابراین، نه بضاعت و قوت این کتاب، که فقر فضای پژوهشی در حوزه روش‌های تفسیر است که از اقبال به این اثر نکاسته است. با این حال، اگر سخن از سرِ انصاف را حمل بر ستایش نکنیم، این اثر، از دو حیث با آثار مشابه موجود فاصله دارد: نخست، به خاطر روش و متدی که در تفسیرپژوهی اتخاذ کرده است و دیگری، به لحاظ داده‌هایی که فراپیش می‌نهد.

۱ - ۴. کتاب حاضر، بیش از آن‌که انتظار رود، و بی‌آن‌که تبلیغ شود، بختیار و کامیاب بوده و آرام و بی‌صدا جای خود را نزد پژوهشگران و علاقمندان این حوزه باز کرده است. در این چند سال، که از انتشار آن می‌گذرد، مرجع بسیاری از مقالات، کتاب‌ها و میان‌نامه‌های تحصیلی بوده است. به گواهی دست‌اندرکاران برخی کتاب‌خانه‌های مخصوص و دانشگاهی، محل رجوع بسیاری از پژوهشگران و دانشجویان بوده است.

افزون بر این، کتاب حاضر در جلب توجه و اعتماد مراجع آموزش عالی نیز کامیاب بوده است. این کتاب، هم اکنون در شمار منابع درسی مصوب رشته علوم قرآن و حدیث در مقطع کارشناسی دانشگاه‌های سراسری و نیز دانشگاه آزاد اسلامی است. هم‌چنین، تا آن‌جا که خبر دارم، جزو منابع درسی مصوب سه رشته در کارشناسی ارشد؛ یعنی، رشته‌های علوم قرآن، معارف قرآن و تفسیر اثری است.

امیدوارم نکته‌های چهارگانه مذکور، انتشار دیگر بار این اثر را صورتی موجه و معقول بینخد.

۲. آیا این اثر نیازی به بازنگری، ویرایش و بازنویسی ندارد؟ روش‌شناسی تفاسیر موضوعی فرزند دوران خود بود و از بضاعت فکری روزگار خود بهره برده بود. اما در این سال‌ها، مباحث زبان‌شناختی، هرمنیوتیکی، دین‌شناختی و

به ویژه، بحث‌های کلامی جدید همچون، کثرت‌گرایی، قرائت‌پذیری متون دینی، انتظار از دین، قلمروشناسی دین، زبان دین، تاریخ‌مندی متون دینی، تجربه دینی و نسبی و تفسیر آن و مباحثی از این دست، رونق روزافزونی یافته‌اند و آشخورهای فراوانی برای تفسیرپژوهی فراهم آورده‌اند. طبیعی است اگر کسی در مقام پژوهش و نگارش در حوزه تفسیرپژوهی برآید، از این سرمایه ارجمند، می‌تواند بهره‌های فراوان ببرد و محصولی به مراتب متفاوت‌تر فرا پیش نهد. سخن در این است که چنین چیزی جامه عمل نپوشیده است و باید در انتظار آمدن چنین موجود مبارکی بشینیم. اما تا آمدن چنین اثری، کتاب روش‌شناسی تفسیر موضوعی که در بازنگری و چاپ جدید، نام تفسیر موضوعی؛ چیستی، بنیان‌ها و پیش‌فرض‌ها ساخته است. - به دلایلی که گفته آمد - هم‌چنان خواستنی و خواندنی است. این امران معنا نیست که اصلاح و ویرایشی را نطلبند.

نگارنده بر آن بود که در چاپ جدید، دستورات و نکات برآمده از آثار جدید در حوزه روش‌شناسی تفاسیر - خصوصاً روش‌شناسی تفسیر موضوعی - را در کتاب خویش اعمال کند، نمونه‌های جدید تفسیری را جای‌گزین نمونه‌های ده‌گانه کتاب کند و در تعریف تفسیر موضوعی، بنیان‌های معرفتی و پیش‌فرض‌های تئوریک آن تجدیدنظر کند. اما مطالعه و ملاحظه برخی از این آثار او را از این کار باز داشت.

در جای‌گزینی نمونه‌های تفسیری یک ملاحظه مهم مطرح بود و آن این که، چون بنیان مباحث کتاب؛ یعنی مرحله تبیین و توصیه، بر این نمونه‌ها متنکی بود و در جای جای کتاب به این نمونه‌ها استناد شده بود، می‌بایست در صورت جای‌گزینی نمونه‌های جدید، همه استنادهای مربوطه نیز تغییر می‌یافت. این کار گرچه کتاب را روزآمد می‌کرد، اما هیچ تغییر و تحولی در استخراج داده‌ها و

دست آوردها نداشت. برای این‌که، نمونه‌های جدید، داده‌ها و دستاوردهای این کتاب رانه تنها به چالش نمی‌کشیدند، بلکه آن را تأیید می‌کردند. از این‌رو، چنین کاری چندان ثمری نداشت.

در خصوص آثار جدید در حوزه تفسیرپژوهی و روش‌شناسی تفاسیر نیز ماجرا، کم و بیش به همین قرار بود. نگارنده بر این باور است که بخشی از مباحث این آثار، در بردارنده مواضع و مطالبی هستند که پیشتر در همین کتاب به طرح و نقد آنها پرداخته است و ذکر و نقد دیگر بار آنها، جز تکرار و ملال حاصلی نداشت. پرداختن به بخش دیگر مباحث نیز - جز در مواردی محدود که رویکردی جدید و جدی به تفسیر موضوعی دارند - به معنای گشودن باب نقدها و پاسخ‌های جدید کاستی‌ها و ناراستی‌های جدید خواهد بود.

این ملاحظات بود که بعد از معاشر آن داشت که جز بازنویسی فصل نخست، در سایر بخش‌های کتاب، صرفاً به این انتزیبهی و پیرایشی متن بسته کند.
 ۳. انتشار دیگر بار این اثر، مرهون عنایت اهل‌مشکر آفاق تفسیر و حدیث، استاد فرهیخته حجۃ‌الاسلام دکتر محمد علی مهدوی را در تبریز زحمات دست اندرکاران انتشارات مؤسسه بوستان کتاب است. از ایشان و یکایک آن عزیزان سپاس‌گزاریم.

سید هدایت جلیلی

پیش‌درآمد

پژوهش حاضر، نگاهی پسینی^۱ است به پدیده‌ای که در عصر ما اصطلاح نوپدید «تفسیر موضوعی» نام گرفته است. اصولاً روش‌شناسی پسینی، شاخه‌ای از معرفت‌شناسی پسینی^۲ است و روش‌شناسی تفاسیر موضوعی فرع وجود تفاسیر موضوعی مسبوق‌هدان است. در این پژوهش، تفسیر موضوعی را آن چنان که «همست»، نه آنکه «هم‌آید» و به دیگر عبارت، در مقام «تحقق» نه «تعريف» بازشناخته‌ایم و جنبه‌های روش، ارکان معرفتی و مبانی تئوریک و نظری آن را کاویده‌ایم. این نگرش، نگاهی است از میان و نه از درون. همه تفاسیر موضوعی در این مقام به یک چشم نگریسته می‌شوند، از این رو که تفسیر موضوعی‌اند، نه از آن رو که حاوی نتایج حق یا باطلند. در این مقام، حق و باطل مفسرانه، همنشین و همارزش‌اند و از حق و باطل رأی مفسرانه‌ای سخن به میان نمی‌آید؛ هم خطاهای و هم صواب‌ها عین تفسیرند.

1. Aposteriori.

۲. یعنی مسبوق به تولد علوم و برخوردار از سیر تاریخی آنها؛ بر خلاف معرفت‌شناسی پیشینی که سابق بر تولد معارف بشری است (Apriori) که به مسیر تاریخی علوم اعتنایی ندارد و تمام هم‌آید است که معین کند موجودی به نام ادراک یا علم که موطنش نفس است، چگونه موجودی است. (برای توضیح بیشتر ر.ک.: عبدالکریم سروش، قضی و بسط تئوریک شریعت، ص ۲۵۰-۲۶۰)

چهارچوب پژوهش حاضر از یک «درآمد» - که حاوی نه مبحث جداگانه است - و سه مرحله اساسی تشکیل یافته است.

مباحث نه گانه‌ای که زیر نام درآمد درآمده‌اند، در بردارنده موضوعاتی است که طرح آنها، خس و خاشاک اذهان و دیدگان را در نگریستن به تفسیر موضوعی می‌زاید و خواننده را تا آستانه بحث اصلی رهمنوون می‌کند.

فصل آغازین درآمد، به خاستگاه تاریخی - معرفتی تفسیر موضوعی اشارت دارد. تبارشناسی تاریخی این پدیده در فصل دوم کاوش شده است. جایگاه تفسیر موضوعی در طبقه‌بندی تفاسیر را در فصل سوم خواهیم یافت و نشان خواهیم داد که مبنای تقسیم تفاسیر به «موضوعی» و «ترتیبی» چیست. پاره‌ای از صاحب‌نظران اروش‌های تفسیر موضوعی «سخن رانده‌اند. فصل چهارم نیز در پی پاسخ به این سوال اصرار دارد که «آیا در تفسیر موضوعی، ما با یک روش رویه‌روییم یا با روش‌ها؟»

فصل پنجم هم به تبیین نسبت تفسیر موضوعی با تفسیر ترتیبی می‌پردازد و در آن، امکان جانشینی تفسیر موضوعی و سرآمدن روش تفسیر ترتیبی، طرح و طرد می‌شود و از داد و ستد - و همیاری تفسیر موضوعی با تفسیر ترتیبی سخن می‌گوییم. به چشم «جانشین» و «رقیب» ندیدن تفسیر موضوعی و بلکه مکمل دانستن آن، خود به خود سخن از ضرورت تفسیر موضوعی در میان می‌آورد. لب سخن ما در فصل ششم این خواهد بود که اولاً تأکید بر ضرورت تفسیر موضوعی به معنای نفی ضرورت تفسیر ترتیبی نیست و ثانیاً این ضرورت از جهات گوناگون - که برخواهیم شمرد - خود را به رخ می‌کشد.

دلایل و دغدغه‌های مخالفان تفسیر موضوعی را در هفتمنی فصل به میزان نقد سپرده‌ایم و فصل هشتم را به دامنه‌شناسی موضوعات در تفسیر موضوعی اختصاص داده‌ایم و در آن جا آشکار می‌کنیم که این بحث هم آغوش و در پیوند

با مقوله مهم «قلمر و شناسی دین» است و مفسران به تناسب پاسخی که به سؤال از «حدود انتظارات ما از دین» دارند، دایره موضوعات در تفسیر موضوعی را دچار قبض و بسط می‌کنند.

در واپسین فصل مدخل، با برداشتندو گام، مانعیت تعریفی که از تفسیر موضوعی در مراحل بعدی ارائه خواهیم کرد، تأمین کرده‌ایم: در گام نخست مباحث علوم قرآنی را از سخن تفسیر موضوعی ندانستیم و آن را از جرگه تفاسیر موضوعی راندیم و در گام بعدی با تأکید بر ضرورت «پسینی بودن تعریف از تفسیر موضوعی» ذمہ خود را از ارائه تعریفی ذهنی و آرمانی و در عین حال بی‌ثمر رها کردیم و بدین ترتیب، در آستانه مراحل سه‌گانه پژوهش قرار گرفتیم:
- در مرحله «تصیف» ده نمونه از تفاسیر موضوعی را گزینش و گزارش می‌کنیم. انتخاب نمونه‌ها از شرایطی بود و از این‌رو، حاوی نکات جالب و آموزنده و چشم گشاست و از جهات اسناد ناگون قابل مقایسه و مدافعت‌اند.

- در مرحله «تبیین»، نمونه‌های ده گانه‌های تکیه گاه و محل استناد و بستر کاوشن واقع شده‌اند. این مرحله را در سه گام بلند پسندیده‌ایم: نخست بر اساس همان نمونه‌های ده گانه و با اتکا به اوصاف هم‌گون و ویژگی‌های مشترک آنها، تعریفی ارائه می‌شود و پس از آن، در مقام ذکر تفصیلی بن‌مایه‌ها و عناصر تعریف بر می‌آییم. گام دوم ما در این مرحله، کشف منابع تغذیه و به تعییر دیگر ارکان معرفتی تفسیر موضوعی است. در این بخش روشن می‌گردد که تفسیر موضوعی بر دو رکن اساسی ایستاده است: رکن درونی (کتاب و سنت) و رکن بیرونی (معلومات و پیش‌فرض‌های مقبول مفسر). افزون بر این، نحوه داد و ستد و نسبتی که بین این دو رکن برقرار است در این بخش بررسی شده است. ذکر «مبانی تئوریک تفسیر موضوعی» واپسین گامی است که نیازمند تأمل و دققت فراوان است. تفسیر موضوعی به لحاظ تئوریک، مسیوی به پیش‌فرض‌هایی

است که مفسر آگاهانه یا ناآگاهانه آنها را مفروض دانسته است، به گونه‌ای که افکنند خلی در یکی از آنها دست مفسر موضوعی را خواهد بست. این مبانی و پیش‌فرض‌ها کدامند؟ پاسخ ما را بدین پرسش در جای خود خواهید خواند. در گذر از وادی «تبیین»، گام در مرحله «توصیه» می‌نهیم. در این مرحله «باید»‌های منطقی روش شناختی را که برخاسته از «است» هاست و از لوازم و نتایج آن محسوب می‌گردد، یک به یک برخواهیم شمرد و مفسران موضوعی را به تأمل در آن نکته‌های دقیق و باریک فراخواهیم خواند.

* * * *

نه تنها این مکتوب، که هیچ کتابی هرگز تمام نتواند بود. «هنگامی که کار در دست است، تنها میمین قدر یاد می‌گیریم که در لحظه‌ای که فراغت می‌یابیم، به ناپاختگی آن پی ببریم. این حال، خداوند منان را که در اتمام این تحقیق، توفیق را رفیق و قرین من فرمود، پس ای شمار می‌گزارم.

سید هدایت جلیلی

۱. کارل رایموند پوپر، جامعه باز و دشمنان آن، ترجمه عزت الله فولادوند، ج ۱، ص ۱۳.